

Uzasadnienie

Rozpoznając zażalenie pana R. B. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. z dnia 17.05.2019r sygn. akt RD 20/19 o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi na radcę prawnego P. G., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. ustalił i zważył, co następuje:

Skierowane do Prokuratury Rejonowej w (...) oraz do Ministra Sprawiedliwości pismo zatytułowane jako „zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa w zbiegu też ustawy karnej przez adwokata P. G.”, potraktowane zostało jako skarga na czynności radcy prawnego P. G. i w dniu 4.02.2019r przesłane zostało Rzecznikowi Dyscyplinarnemu (...) e W.. Skarga w zasadzie dotyczyła wadliwie prowadzonej przez sąd karny sprawy o sygn. akt II K (...), zakończonej w I inst. wyrokiem skazującym wydanym wobec R. B., niemniej z treści skargi wynika zarzut, że wyznaczony w sprawie obrońca z urzędu dopuścił się uchybienia w świadczeniu pomocy prawnej, działając tym samym na niekorzyść skarżącego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego pismem z dnia 18.03.2019r wezwał skarżącego do sprecyzowania zarzutu stawianego radcy prawnemu P. G.. Treść pisma skarżącego z dnia 1.04.2019r stanowiącego odpowiedź na wezwanie wskazuje na postawiony r. pr. P. G. jako obrońcy z urzędu w sprawie karnej zarzut niezachowania należytej staranności przy świadczeniu pomocy prawnej, polegający na tym, że nie podjął odpowiednich działań w celu uchylenia wyroku skazującego, a wcześniej, że znając stan psychiczny oskarżonego nie zgłaszał zastrzeżeń do opinii biegłego dot. poczytalności skarżącego (oskarżonego w prawie karnej) (k. 18-20).

Postanowieniem z dnia 17.05.2019r sygn.akt RD 20/19 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówił wszczęcia dochodzenia. Odmowę oparł na regulacji zawartej w art. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych, gwarantującej radcom prawnym niezależność i wolność od wszelkich wpływów i nacisków z jakiegokolwiek strony lub z jakiegokolwiek powodu. Wskazał przy tym, że nie można zarzucić pełnomocnikowi, że podjął on czynność zgodną z prawem lecz sprzeczną z oczekiwaniami reprezentowanej strony, jeżeli decyzja pełnomocnika wynika z realnie przeprowadzonej analizy.

Pismo skarżącego z dnia 6.06.2019r oznaczone jako wniosek o zwolnienie od opłat od ustanowienia pełnomocnika do sporządzenia zażalenia na postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zawierało w swej treści elementy pozwalające przypisać mu charakter zażalenia i tak też zostało rozpoznane. Skarżący zarzucił postanowieniu o odmowie wszczęcia dochodzenia brak obiektywnej oceny czynności podejmowanych przez obrońcę z urzędu, co w świetle dotychczasowych twierdzeń skarżącego winno sprowadzać się do oceny, czy niezłożenie apelacji od niekorzystnego wyroku stanowi delikt dyscyplinarny.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał zażalenie za zasadne, bowiem przyjęcie przez Zastępcę Rzecznika braku przesłanek uzasadniających wszczęcie dochodzenia, przy tak zminimalizowanych czynnościach przygotowawczych – bo odniesionych tylko do oceny treści pism skarżącego – i w rezultacie odmowa wszczęcia dochodzenia są co najmniej przedwczesne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył przy tym, co następuje:

Pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną i interes podmiotów, na rzecz których jest wykonywana. Radca prawny jest profesjonalistą, który winien świadczyć pomoc prawną ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego (art.3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych). Art.8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi, że radca prawny świadcząc pomoc prawną kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw.

Nie ulega wątpliwości, że dobrem i interesem klienta w każdej sprawie, zwłaszcza w sprawie karnej, jest uzyskanie korzystnego dla niego orzeczenia.. Ustalenie, jaka decyzja procesowa jest zgodna z dobrem klienta nie powinna abstrahować od woli tego ostatniego, a raczej powinna wolę tę uwzględniać w maksymalnie wysokim stopniu.

Powołana w zaskarżonym postanowieniu regulacja ustanowiona w art. 7 (...) pozwala wprawdzie na sformułowanie tezy, że niezależny osąd radcy prawnego jest finalnym kryterium, jakim pełnomocnik powinien się kierować przy uwzględnianiu poleceń klienta, jednakże osąd ten nie może być wyłącznie arbitralny, lecz winien być umotywowany odpowiednią argumentacją dotyczącą prawnych i faktycznych aspektów sprawy. Takie rozumienie znajduje m.in. odbicie w treści art.44 ust.3 (...) nakładającym na radcę prawnego obowiązek przedstawienia klientowi informacji o bezzasadności lub niecelowości wnoszenia środka odwoławczego od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji.

Przeprowadzone przez Rzecznika czynności sprawdzające ograniczyły się tylko do stwierdzenia, że skarżący nie sprecyzował wyraźnie zarzutów stawianych radcy prawnemu P. G. ani nie wskazał czynów dyscyplinarnych niezgodnych z przepisami prawa i etyką wykonywanego zawodu, których zdaniem skarżącego dopuścił się radca prawny będący obrońcą z urzędu. Kwestia związana z zarzutem niewniesienia apelacji w ogóle nie była oceniona.

W tych warunkach postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia należy uznać za przedwczesne, co tym samym wskazuje na konieczność uchylecia zaskarżonego postanowienia w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego o dodatkowe czynności, w tym zapoznanie się z aktami sprawy karnej i przesłuchanie radcy prawnego P. G. na okoliczności pełnienia obrony z urzędu w sprawie II K (...). Dopiero wtedy możliwe będzie dokonanie analizy i oceny materiału dowodowego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego powinien ustalić:

- czy, kiedy i na jakim etapie sprawy karnej radca prawny by obrońcą z urzędu,
- czy znał oczekiwania klienta co do złożenia apelacji od wyroku sądu I inst.
- czy, w sytuacji gdyby zdaniem obrońcy apelacja nie była celowa, stanowisko swe przedstawił skarżącemu, oraz kiedy i w jakiej formie przedstawił klientowi informację, o której mowa w art. 44 ust.3 (...).

Dopiero dokonanie powyższych ustaleń umożliwi Rzecznikowi wyprowadzenie właściwych wniosków w kwestii czy to odmowy wszczęcia dochodzenia, czy innej decyzji.

Pouczenie

Postanowienie niniejsze jest ostateczne i nie przysługuje od niego żaden środek odwoławczy.